

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 572/2022-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Martinom Kubovičom, LL.M. MSc, advokátom, M. R. Štefánika 3080/14, Sereď, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 6 Co 148/2020 z 25. novembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. mája 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že Okresný súd Martin (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 10 C 31/2019-137 z 27. mája 2020 zamietol žalobu sťažovateľa o zaplatenie sumy 4 392,85 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Sťažovateľ argumentoval nižšou výmerou zodpovedajúcou prevádzanému spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnosti, než bola výmera uvedená v kúpnej zmluve. Okresný súd konštatoval, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy a určení kúpnej ceny vychádzali obe strany z údajov katastra nehnuteľností o výmere dotknutého pozemku 2 880 m², pričom skutočná výmera bola 2 330 m². Z dôvodu tohto omylu strán nepovažoval kúpnu zmluvu za neplatný právny úkon podľa § 49a Občianskeho zákonníka. Nepovažoval ju za neplatnú ani z dôvodu neplatného dojednania podstatnej náležitosti – kúpnej ceny, ani z dôvodu jej dojednania v rozpore s dobrými mravmi. Predmetom prevodu nebola výmera, ale spoluvlastnícky podiel na pozemku. Okresný súd dospel

k záveru, že išlo o vadu predmetu kúpy, a sťažovateľovi preto vzniklo právo na zľavu z kúpnej ceny (ktorú však nemohol uplatniť na súde z dôvodu uplynutia lehoty na jej uplatnenie u žalovaného), nie nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil, keďže ho považoval za vecne správny, čiastočne z iných dôvodov. Sťažovateľovi nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže nebol naplnený ani jeden z dôvodov jeho vzniku podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to najmä s odkazom na záver, že spornú kúpnu zmluvu nemožno považovať za neplatnú. Podľa krajského súdu však sťažovateľovi nevznikol ani žiadny iný nárok, keďže podľa jeho názoru na predmete prevodu neviazali žiadne faktické ani právne vady. Nesprávne uvedená výmera ako nezáväzný údaj katastra nehnuteľností nie je vadou množstva, keďže predmetom kúpy nebola výmera, ale spoluvlastnícky podiel. Napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť 25. marca 2021.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Ťažiskovým argumentom sťažovateľa je skutočnosť, že krajský súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom výklade pojmu bezdôvodné obohatenie, ktorého aplikácia má za následok porušenie právnej istoty. Tento výklad je podľa sťažovateľa „*v praxi neakceptovateľný a spôsobilý by veľké ťažkosti*“. Krajský súd nesprávne posúdil bezdôvodné obohatenie a vôbec sa nezaoberal tvorbou kúpnej ceny.

5. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že pred podaním ústavnej sťažnosti vyčerpal všetky riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv účinne poskytuje. Podľa § 422 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dovolanie pre nesprávne právne posúdenie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľ sa podanou ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia jeho označených práv napadnutým rozsudkom, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu o zamietnutí jeho žaloby o zaplatenie sumy 4 392,85 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, z dôvodu nesprávneho výkladu pojmu bezdôvodného obohatenia.

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania [§ 39 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že jeho ústavná sťažnosť nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti. Bez potreby bližších doktrinálnych záverov k označeným právam sťažovateľa ústavný súd

konštatuje, že v ústavnej sťažnosti chýba konzistentná argumentácia, z ktorej by sa dalo vyvodit', ako napadnutý rozsudok krajského súdu porušuje označené práva sťažovateľa podľa ústavy, listiny a dohovoru.

9. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že ústavná sťažnosť v podstate neobsahuje žiadnu ústavnoprávnu argumentáciu, obmedzujúc sa iba na tvrdenie o nesprávnom výklade pojmu bezdôvodné obohatenie, ktorý považuje za neakceptovateľný v praxi a spôsobujúci veľké ťažkosti. Teda bez uvedenia relevantných dôvodov tejto nesprávnosti. Ústavný súd považuje za žiaduce dať do pozornosti, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti je kritériom klasifikačným, nie kvalitatívnym. Kritika právnych záverov všeobecných súdov pri poskytovaní ochrany „zákonným“ subjektívnym právam účastníkov konania musí mať v ústavnej sťažnosti nevyhnutné prepojenie na základné práva a slobody sťažovateľa, a to nielen na úrovni návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ale aj v rovine odôvodnenia ústavnej sťažnosti (III. ÚS 463/2018). Ústavný súd stabilne judikuje, že ústavná sťažnosť na porušenie základných práv nemôže byť naformulovaná nedostatočne a neurčito a vytvárať tak priestor pre dohady a dedukcie (III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 291/2017, IV. ÚS 91/2018). V zmysle konštantnej judikatúry pritom nepostačuje akékoľvek odôvodnenie návrhu na začatie konania. Návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí byť odôvodnený kvalifikovane, t. j. musí obsahovať odôvodnenie, ktoré spĺňa ústavno-právne požiadavky (m. m. PL. ÚS 9/2012, PL. ÚS 1/2014, PL. ÚS 7/2014 a i.). Predmetná ústavná sťažnosť je však podľa názoru ústavného súdu len pokračujúcou polemikou s rozhodnutiami konajúcich súdov vedenou vo všeobecnej rovine.

10. Absencia kvalifikovaného odôvodnenia tak predstavuje nedostatok, ktorý bráni ústavnému súdu považovať ústavnú sťažnosť za dostatočne odôvodnenú.

11. Podľa názoru ústavného súdu za danej situácie neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na ich kľúčovú povahu. Označené ustanovenie zákona totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

12. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označené nedostatky zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 576/2020).

13. Keďže predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, a to relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec ústavnej sťažnosti obsahovo korešpondujúci s návrhom na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd ju odmietol pre nespĺnenie náležitostí ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2022

Miloš Maďar
predseda senátu